

**31 augustus
2006**

2e Jaargang 2006
Nr. 010
Oplage 409 stuks

- Not for Resale -

**Kilometerstand
102.995**

In dit nummer

<i>Pura Vida - 1 -</i>	1
<i>Vulkanen spleen verstopperij</i>	2
<i>Vlinders als huisdier?</i>	2
<i>Pura Vida - 2 -</i>	3
<i>Kikkers, kolibries, koeien en kaas.</i>	3
<i>Quanta costa?</i>	4

Laatste Nieuws !!!

**Na 606 dagen zijn
we aangekomen
in Panama.**

**Nu op zoek naar
een schip dat ons
naar Zuid Amerika
kan brengen.**

**Maar helaas de
eerste berichten
zijn niet hoopvol**

Pura Vida???

Het gaat goed met Costa Rica. Of niet? Door het aldoor politiek stabiele klimaat zijn veel investeerders in vooral de toeristensector in Costa Rica neergestreken. Het is de 3e grote bron van inkomsten (na koffie en microchips) en de regering zorgt ervoor dat er nog wat extra toeristencentjes binnenkomen door een Non-Resident 4x zoveel te laten betalen wanneer hij een National Park bezoekt. De Tico's (Bijnaam voor de Costa Ricanen) beklaagden zich dat de andere grote toeristenattracties, en hotelketens, in Amerikaanse en Europese handen zijn, dat het geld dat hierdoor gegeneerd wordt niet binnen de Costa Ricaanse landsgrenzen blijft en dat zijzelf de minst betaalde baantjes in deze lucratieve toeristenhandel hebben. Dat klinkt niet

echt als de Costa Ricaanse slogan "Pura Vida" ofwel "Het pure leven".

Werknemers van een kleine plaatselijke zelfstandige hebben blijkbaar minder te mopperen en kunnen de slogan beter toepassen (of uitvoeren). Juan, de eigenaar van het trailerpark waar we verblijven, gaat op maandag langs bij zijn vriend waarvan hij beweert dat hij ons kan helpen met de kapotte ophanging van de fifth wheel. Beloftes worden gemaakt onder deze oude vrienden. Donderdags hebben we nog niemand gehoord of gezien en dus haalt Ricardo, jongste zoon van Juan een medewerker van de familienvriend. Er wordt naar het probleem gekeken en een oplossing bedacht. We spreken af dat e.e.a. de woensdag erop door hem gemaakt wordt zo-

dat hij nu tijd heeft om nieuwe onderdelen te maken. Ricardo houdt contact met hem en 's maandags wordt hem verzekerd dat alles klaar is en dat man en materiaal woensdagmorgen om 07.30 kan worden opgehaald. Niet al te vrolijk kijkend komt Ricardo terug. De werknemer is er niet en de baas (zijn vader's "longtime friend") heeft geen idee waar hij is of waarom hij er niet is. Hij vindt de reden ook niet interessant. Deze dingen gebeuren hier nou eenmaal, daar doe je niets tegen! Waarschijnlijk is zijn medewerker van het "Pura Vida" aan het genieten.

Met Ricardo's inzet vinden we "Chino", inderdaad: Een Chinees. In 1 dag heeft hij de onderdelen gemaakt en donderdags begint hij aan de klus, maar... Lees verder op pag 3.

Vulkanen spelen verstoppertje

Het Cloud Forest is een fantastisch mooie omgeving. Ondanks, of meer waarschijnlijk juist *dankezij*, de vele wolken in evenzovele gedaantes. Gelijkende op reusachtig donzige watten of mysterieus omhullende doeken. En in het regen seizoen de grauwe grijze slieren welke de onmiskenbare voorbode zijn van zware donkere regenwolken die urenlang druppels kunnen laten vloeien. De dagelijkse stortbuien maken de weg naar Monteverde en Santa Elena in deze tijd van het jaar een waar avontuur. De grote puntige stukken steen vast gereden in de aarde zorgen voor vele hobbels. De natte grond voor glibberige glijpartijen en in de modder vastgezogen banden. Af en toe zijn de meest steile stukken voorzien van betonplatenbestrating. Een enkele keer hebben winkeliers ook een stuk

voor hun winkels laten bestraten zodat 's zomers de koopwaar tenminste een beetje van stof gevrijwaard blijft. Hoe vreemd het wellicht ook klinkt is deze weg hoogstwaarschijnlijk een groot deel van de attractie en de aantrekkingskracht voor de avontuurlijke reizigers rondom MonteVerde en meer specifiek; vulkaan Arenal, die in de donkere van de nacht zijn roodgloeiende oprispingen en (lava)stromen zichtbaar maakt. Euhh, dat wil zeggen wanneer de wolken van The Cloud Forest zo gewillig zijn, (de top van) de vulkaan voor het turen de en spiedende oog van de verwachtingsvolle mens zichtbaar te laten. Het enige roodgloeiende dat wij zien zijn de (houts)kolen in de steenoven van een Italiaanse pizzabakker, die er in zeer korte tijd een overheerlijke pizza uit tevoorschijn tovert.

Vlinders als huisdier?

Costa Rica staat bekend als een grote dierentuin. Veel dieren in het wild en ook nog redelijk makkelijk toegankelijk. Nou hebben wij heel andere ervaringen met jungle treks en oerwoudwandelingen. Ons ongegrainde oog zag zelden wild in het wild. Toch willen we dolgraag wat van Costa Rica's fameuze wild-life zien.

Een dierentuin is altijd een simpele oplossing. In dit geval Ave Bird Zoo. Een kleine compacte zoo met vele inheemse dieren. Een enorme loslopende leguaan sjokt langzaam over het pad. Schildpadden liggen, als omgevallen dominostenen, te luieren in de zon. We zien apen, alligators en krokodillen. En, uiteraard, vogels. Heel veel vogels.

Van groot -struisvogel- naar middenmaat -papegaai- naar klein -vinken(!)familie-. De dieren zitten in zeer natuurlijke omgeving, dwz veel oerwoudgroen. Daardoor is het zelfs in deze dierentuin soms moeilijk dieren te spotten, maar het geeft het park wel iets bijzonders. De soms wat cruwe milieubewustwording campagneborden staan in schril contrast met de natuurlijke vreedzame omgeving. Vlinders fladderen vrij en onbevengend rond. Echt veel zien we er echter pas in The Butterfly Farm. De 1e vlinderkwekerij in Midden Amerika. Witte, oranje, gele, bijna doorzichtige, blauwe, groene, camouflage vlinders met 'ogen' of 'de snuit van een slang'. Klei-

Maar niet getreurd: de pizza is lekker, de warm water baden van Baldi Hot Springs warmer dan warm en bovendien zijn er meer vulkanen te bewonderen in Costa Rica, zoals Poas. Langs de kant van de weg zien we regelmatig prachtig gekleurde bloemen die we in Nederland alleen van binnenskamer kennen. Ossenkarren zagen we al eerder. Hier zijn ze echter beschilderd met een fijn symmetrisch patroon in zacht blauw of bloemenvarianten in uitbundige kleuren.

De wandelweg naar Paos is beter geasfalteerd dan menig Carretera in Costa Rica ooit kan durven dromen. Dit maal hebben we meer geluk dan bij zijn collega Arenal. 10min. Gunt het Cloud Forest ons een kijkje in de krater van Poas, voordat het besluit dit fascinerende landschap weer te verpakken in melkwitte nevel. De later aankomende bezoekers enkel een blikgunnende op een ondoordringbare witte muur.

ne van een centimeter of twee en andere zo groot als 2 opengevouwen handen van een volwassene. Een vlinder die met zijn vleugels dicht een beetje saai en grauwig oogt blijkt een oogverblindend blauwe verrassing te hebben wanneer hij zijn vleugels opent en gracieus en geluidloos wegvliegt. Langzaam wegrotten de bananen en een enkele aardbei vormen de fastfood afhaalbaar voor tientallen vlinders. Het befaamde vlindernetje hoeft hier niet uit de kast te komen zou men deze tere wezentjes willen vangen. Regelmatig camoufleert een vlinder zich als levende haarspeld, trillende broche of aparte corsage.

In de auto zingen de kinderen uit volle borst een sesamstraatliedje mee: ".dartelt in het zonnetje, strijkt neer op een balkon-

67grC. Voor wie het koud heeft!

Hebben we niets van gemerkt!!!!

Juist voordat de mist toeslaat.

10 minuten later !!

The Butterfly Farm

netje..'kwou dat ik zo'n vlinder was, 'kwou dat ik zo'n vlinder was'".

Pura Vida?

Zijn boor is te klein om het gat voor de bouten te boren. Hij zal ze naar een bevriende (waar hebben we dat eerder gehoord?) werkplaats brengen. Een dag later staan we weer voor de werkplaats en komt Chino op zijn brommer langs op weg om de onderdelen op te halen, maar ... het is vrijdag en iedereen is vroeger naar huis gegaan! Want waarom zou je wachten tot 17.00 ook al heb je een afspraak met een klant, als je wat eerder kunt/mag genieten van "Pura Vida"? Chino prijst China de hemel in

Kikkers, kolibries, koeien en kaas.

Er zaten 7 kikkertjes al in een boerensloot.... Nou ja, zeven?!? 180 Soorten bevolken de sloten, krekens en plassen van Costa Rica. En groen is niet per definitie zijn kleur. Integendeel, alle kleuren van de regenboog zijn vertegenwoordigd. Naast de officiële namen hebben de kikkers ook allemaal namen die zijn bedacht rondom hun kleurpatroon of het kabaal dat ze maken. Fabian vraagt zich af hoe groot de Spijkerbroek kikker (The blue jeans frog) is. Met hem zijn wij niet minder verbaasd over de afmeting van deze kikker met zijn helder felrode lijf en voorpoten en de frisgewassen blauwe (jeans) achterpoten. Het beestje haalt wellicht de formidabele afmeting van 4cm!

Een hoog getjilp vult The Frogpond (kikkervijver) van Santa Elena, waar wij heen gekomen zijn om de verschillende kikkers en padden te bewonderen. De veroorzaker van het kabaal is The Bagpiper (doedelzakspeler). Zijn rode keelzak zwelt op bij elke hoge fluittoon die hij produceert. Het ca. 2cm grote beest is luidruchtig zijn territorium aan het verdedigen.

en verklaart alle Tico's "Putá!" (zoiets als de dames op Katenrecht). Eindelijk wordt op zaterdag de reparatie dan toch nog uitgevoerd.

Telkenmale wanneer we onverrichter zaken terugkeren op het trailerpark is daar onze Amerikaanse buurman met zijn Costa Ricaanse vrouw om ons de, volgens hen, veel gebruikte variatie op de Costa Ricaanse slogan te laten horen: "Let's do it the wrong way and see if it works".

The Blue Jeans Frog

Op geluk moet je niet wachten,
Je moet het tegemoet gaan

Bekijken we de kikkers in gevangenschap, de kolibries vliegen vrij rond. De glanzende kleurrijke vleugels van de waterflugge fladderaars klapwiegen in een constant gegons vlak langs je hoofd. Je hoort het klap-klap klap-klap, maar ziet niet veel. Totdat de vogels halt houden bij de omgekeerde flessen suikerwater, om met hun lange dunne gekromde snavels van het lekkers te snoepen. The Hummingbird Gallery is een prachtige plek om de kolibries te observeren. Mensen proberen de vogels op de gevoelige plaat vast te leggen. Vaak echter is het slechts de suikerwaterfles die in beeld is. Zelfs het drinken gebeurt in een sneltreinvaart. Zelden zit de kolibrie lang genoeg stil om de wachtende fotograaf tijd te gunnen zijn toestel scherp te stellen. Na een nip uit de drinkbak vliegt de kolibrie razendsnel achterwaarts weer weg.

Ook de op de grond rondscharrelende quati heeft veel bekijks. Zeker van de kinderen die zijn bewegingen veel beter kunnen volgen dan die van de snelle kolibries.

Bij de FarmStay, waar we overnachten, zijn andere, alledaagse dieren die veel aandacht van Fabian en Mighalle krijgen. De kalfjes voelen er echter niets voor zich te laten aaien. Maar de koeien kunnen wel aangeraakt worden. Op een heel spannende, opwindende manier zelfs. Ze mogen ze melken! De achterpoten van de koe worden voor alle zekerheid bij elkaar gebonden en Fabian gaat aan de slag. Na een paar vruchteloze pogingen.... Pieeesst, klettert een dun straaltje melk in de emmer. Mighalle springt van ongeduld en ook haar lukt het melk in de emmer te krijgen. Wat een stralende lach verschijnt er op beider gezicht. Van de melk mogen ze zelf kaas maken. Na de nodige voorbereidingen is er een emmer met vocht over die ons helemaal niet meer aan melk doet denken. Met hun blote handen moeten de kinderen zoveel mogelijk vocht uit de geklonterde melk persen, waarna het in een linnen zak in een plastic mal wordt gegooid. Die mal krijgt een houten deksel en wordt onder een oude auto-krik geplaatst. Om de beurt draaien ze deze stevig aan zodat nog meer vocht wegsijpelt. Uiteindelijk blijft van 10ltr melk ongeveer 1 kilo kaas over.

Stap 1: Koeien melken

Stap 2: Vocht uitpersen

Het eindresultaat: 1 kilo kaas.

Expedition Finchroad
Van Texas via The Northpole naar Tierra del Fuego

Contact us @
Vink, Family
207, Rainbow Drive # 10710
Livingston, Texas 77399-2007 USA

Phone: 00-31-1-2069483742
Skype : klarinink
E-mail: Finchroad@gmail.com

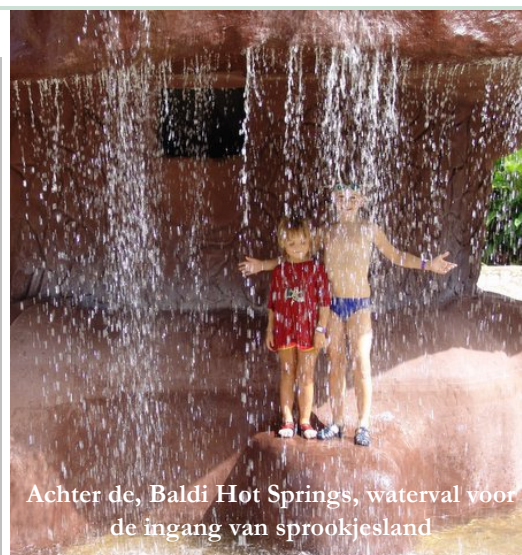
Met waakhond "ZORRO" bij de Farm Stay in Santa Elena

Wist je dat:

- Mexico helemaal niet behoort tot Centraal Amerika.
- Het eigenlijk een onderdeel is van Noord Amerika
- Zuid en Noord toevallig aan elkaar zijn gegroeid
- En Central Amerika eigenlijk een verzameling vulkaan eilandjes is
- Buitenlanders US\$ 7.– betalen voor de Nationale parken in Costa Rica en dat dat 4x zoveel is als de Costa Ricanen betalen?
- We uiteraard daarover een mail naar de Costa Ricaanse ambassade in NL hebben gestuurd met de vraag waarom
- Maar daar uiteraard nog geen antwoord op hebben gehad.
- We dat wel wel erg zwak vinden
- De Panamese douane aan de grens 10 vakjes moest invullen op het invoer document voor de auto
- Hij er 5 fout deed., die we verbeterden en hem vervolgens gecorrigeerd teruggaven.
- Hij de correcties wel uitvoerde, maar vervolgens fouten ging maken in de vakjes die eerst goed waren !!!!
- We hier soms hier wel eens diep moeten zuchten en denken "waar zijn we aan begonnen "

Quanta Costa???

costa ricaanse colon = 500 voor US\$1,0	Costa Rica	Euro's
1. Diesel, per liter	\$380.00	€ 0.63
2. Benzine, per liter	\$590.00	€ 0.98
3. Happy Meal (McDonalds)	\$1,620.00	€ 2.70
4. Melk, mager, gesterileerd, liter	\$380.00	€ 0.63
5. Cola 2Ltr. Fles, niet gekoeld	\$580.00	€ 0.97
6. Cola 2Ltr. Fles, gekoeld	\$630.00	€ 1.05
7. Flesje Heineken	\$393.00	€ 0.66
8. Eieren, 15sts (bruin) (wit 452)	\$479.00	€ 0.80
9. Pindakaas 308gr Creamy	\$109.00	€ 0.18
10. Oploskoffie, Nescafe Clasico 100gr.	\$1,433.00	€ 2.39
11. Lays Chips 184gr.	\$1,067.00	€ 1.78
12. Thee, Lipton, 100 zakjes 29gr.	\$1,627.00	€ 2.71
13. Suiker, 2Kg	\$763.00	€ 1.27
14. Olijfolie, Cloverband, 1Ltr.	\$4,144.00	€ 6.91
15. Zoetjes, 250gr.	niet gevonden	
16. Bloemkool per stuk	\$338.00	€ 0.56
17. Komkommer per 2 sts	\$199.00	€ 0.33
18. Broccoli per stuk	\$887.00	€ 1.48
19. Bananen, per kg (bakbananen, platanos)	\$103.00	€ 0.17
20. Marlboro sigaretten. (slof)	\$6,227.00	€ 10.38
totaal	\$21,949.00	€ 36.58

Achter de, Baldi Hot Springs, waterval voor de ingang van sprookjesland

The Butterfly FastFood Bar.